

Tâlcuire la Evanghelie

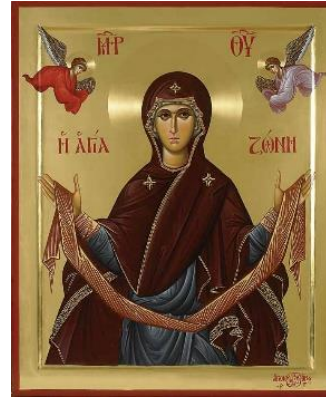
După părerea mea, munții despre care se vorbește aici reprezintă puterile diavolilor, care-și au ființa într-un izvor de răutate și fiind astfel, își găsesc adăpost în sufletele unor oameni. Iar atunci când cineva are o credință atât de mare, încât nu mai pune la îndoială nimic din ceea ce se află în Sfânta Scriptură și are o credință ca cea a lui Avraam, care a crezut atât de mult în Dumnezeu, încât i s-a socotit credința ca dreptate (Fac. 15, 6), atunci credința acelui om se aseamănă cu un grăunte de muștar. Un om cu o asemenea credință care va spune acestui munte, adică duhului mut și surd din cel care era numit lunatic, *mută-te de aici dincolo*, se va muta. Asta înseamnă că se va muta în văzduh din persoana pe care o chinuiește. Pavel, luând aceasta ca punct de plecare, spune cu o autoritate apostolească: *Dacă veți avea credință încât să mutați și munții* (1 Cor. 13, 2). Pentru că cel care are o asemenea credință, cât un grăunte de muștar, poate muta și alte lucruri asemenea muntelui și nimic nu va fi cu neputință pentru acea persoană.

Dar să cercetăm și aceste cuvinte: *Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post* (Mc. 9, 29). Dacă în toată vremea trebuie să ne îngrijim de vindecarea celor care au astfel de slăbiciuni, nu trebuie să o facem vorbind, întrebându-l sau implorându-l să iasă ci vom izbuti doar rugându-ne pentru el și prin arma postului nostru, vom putea fi încrezători, că vom alunga duhul.

Origen

“Comentariu la Matei 13,7”

Redactorul publicației – preot. Maxim Melinti,
tel.: 022-71-01-49, 0792-56-111

Glusul Duminical

**Buletin misionar al Parohiei
Ortodoxe din satul Ghidighici
An. II Nr. 32 (44)/2015**

Data: 09 august 2015.

Duminica a X-a după Cincizecime

Pomenirea Sfântului Mare Mucenic Pantelimon

Imnul zilei:

**Troparul și condacul Sfântului Mare Mucenic
Pantelimon**

Purtătorule de chinuri, Sfinte și Tămăduitorule Pantelimon, roagă pe Milostivul Dumnezeu să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Următor fiind Celui Milostiv și dar de tămăduiri de la Dânsul luând, purtătorule de chinuri și mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale bolile noastre cele sufletești vindecă-le, gonind pururea smintelile luptătorului, de la cei ce strigă cu credință: mântuiește-ne pe noi, Doamne.

APOSTOL

**Epistola I către Corinteni,
cap. IV, vers. 9-16:**

Fraților, mi se pare că Dumnezeu, pe noi, apostolii, ne-a arătat ca pe cei din urmă oameni, ca pe niște osândiți la moarte, fiindcă ne-am făcut priveliște lumii și îngerilor și oamenilor. Noi suntem nebuni pentru Hristos; voi însă, înțelepți întru Hristos. Noi suntem slabi; voi însă sunteți tari. Voi sunteți întru slavă, iar noi suntem întru necinste! Până în ceasul de acum flămânzim și însetăm; suntem goi și suntem palmuiți și pribegim și ne ostenim, lucrând cu mâinile noastre. Ocărâți fiind, binecuvântăm. Prigoniți fiind, răbdăm. Huliți fiind, ne rugăm. Am ajuns ca gunoiul lumii, lepădătura tuturor, până astăzi. Nu ca să vă rușinez vă scriu acestea, ci ca să vă dojenesc, ca pe niște copii ai mei iubiți. Căci de ați avea zeci de mii de învățători în Hristos, totuși nu aveți mulți părinți. Căci eu v-am născut prin Evanghelie în Iisus Hristos. Deci vă rog să-mi fiți mie următori, precum și eu lui Hristos.

EVANGHELIE

**De la Matei Sfânta Evanghelia,
cap. XVII, vers. 14-23:**

În vremea aceea, iată s-a apropiat de Iisus un om, îngenunchind înaintea Lui și zicând: Doamne, miluiește pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău: de multe ori cade în foc și de multe ori în apă. Și l-am adus la ucenicii Tăi, dar n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: o, neam necredincios și îndărătnic! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l aici la Mine. Și l-a certat Iisus și diavolul a ieșit din el, și copilul s-a tămăduit chiar în ceasul acela. Atunci, apropiindu-se de Iisus când era singur, ucenicii I-au zis: de ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: din pricina necredinței voastre; căci adevărat vă spun vouă că: de veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia, mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi cu neputință pentru voi. Dar acest neam de diavoli nu iese decât numai cu rugăciune și cu post. Pe când străbăteau ei Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului are să fie dat în mâinile oamenilor și-L vor omorî, dar a treia zi va învia. Iar ucenicii s-au întristat foarte.